

Дорогі рожищани!

Вітаю вас із Днем Конституції України! Вперше ми відчували, якою дорогою ціною усім нам сьогодні доводиться відстоювати основні конституційні засади нашої державності - незалежність, суверенітет, унітарність, цілісність і недоторканість території, демократію, свободу. Герої Небесної Сотні ціною свого життя вибороли право народу на владу, зупинили тих, хто всупереч Конституції намагався її узурпувати. Наші воїни сьогодні гинуть у боях за незалежність, єдність та цілісність України. Переконали, що ці жертви не будуть марними. Ми переможемо, бо нарешті пробудилися, серцем відчували, що найдорожче – це Україна, свобода та мир! Не маю сумніву, що кожен з нас став більш відповідальним, не лише за себе, за свою родину, а й за місто, державу. І це є запорукою становлення в Україні справжнього народовладдя, сильних місцевих громад, що знайде своє відображення у конституційному процесі. Вірю, що саме такою - міцною, згуртованою, успішною буде наша рожищенська громада, бо ми звикли керуватися спільними зусиллями для досягнення мети.

Зичу усім нам мужності, терпіння, насаги, впевненості та віри, що гуртом ми здолаємо усі перешкоди, здобудемо мир, збережемо Україну! Слава Україні! Вічна пам'ять Героям!

В'ячеслав Поліщук

Ніхто не забутий

та пам'ятника воїнам ОУН-УПА, вшановуючи пам'ять тих, хто віддав своє життя, захищаючи державу.

22 червня в Україні відзначили День скорботи та вшанування пам'яті жертв війни в Україні. У Рожищі цього дня біля Обеліска Слави зібралися очільники міської та районної влади, представники організацій та установ, священнослужителі, громадські активісти та діти і вихователі з пришкольного табору ЗОШ №2 «Берізка», щоб вшанувати загиблих і низько схилити голови у пам'яті про героїв, які відстоювали рідну землю.

Квіти також віднесли до пам'ятного знаку героям Небесної Сотні

Свято

І відпочили, і добру справу зробили ...

19 червня у Рожищі відбувся незвичайний День міста, який пройшов у благодійному форматі. Містяни не лише відпочили, а й долучилися до доброї справи - збору коштів на пам'ятник «Борцям за волю та незалежність України».

Все розпочалося із святкової ходи в супроводі Ковельського муніципального народно-естрадно-духового оркестру. Згодом гості подарували рожищанам гарний концерт та отримали щирі оплески.

На заході були представлені різноманітні вироби ручної роботи. Рожищенська майстриня Лілія Озімок пропонувала іграшки, виконані в техніках амігурумі та тедді, аналогів яких у нашому районі, та що там у районі – в області, не знайдете. Людмила Шевчук продавала не просто печиво, а неймовірні медово-імбирні «художні шедеври». Ще одна рожищанка Зоряна Каткаускас представила землякам витончені різьблені свічки. Ксенія Буднік - виготовлені американські бантики з репсу та обручі і закладки з фомірану. Милували око покупців віночки, обручі, закладки, брошки та

інші аксесуарами із фомірану від Тетяни Ніщик. А неймовірні оригінальні прикраси від Олени Кулик, виготовлені в техніці керамічної флористики, просто підкорили серця вибагливих рожищенських модниць. Словом, було на що подивитися і що придбати.

Вчителі Рожищенського НВК №4 запрошували всіх охочих взяти участь у конкурсах «Жонглювання м'ячем», «Футбольний снайпер» та «Стрибки із скакалкою». Бажаючих було більше, ніж достат-

ньо. Тому і переможців виявилось чимало. Іграми та розвагами порадували маленьких рожищан - Рожищенські євангельські християни баптисти.

Раптом - веселий гамір, сміх, радісні обличчя дітлахів... Все правильно, справу в свої руки взяли ті, хто найкраще вміє забавляти, веселити та дарувати радість дітям – працівники та вихованці Будинку дитячої творчості. Розважальна програма «Весел-

ковий водограй – наше місто звеселяй» та танцювальний марафон «У ритмах нашого міста» - заповнили місто своїми конкурсами та виступами, а серця глядачів - теплотою та любов'ю.

І от найурочистіша хвилина – відкриття Дня міста. Ведуча благодійного заходу Наталія Марценюк запросила присутніх спільно виконати Гімн України та хвилиною мовчання вшанувати пам'ять померлого в зоні АТО жителя села Тростянка Олександра Мельничука.

А далі з побажанням всього найкращого до рожищан та гостей міста звернувся міський голова В'ячеслав Поліщук. Згодом на сцену запросили почесного громадянина міста Рожище Анатолія Ліпкана, аби висловити йому щирі вдячність за благодійну допомогу та активну участь у житті громади. Пан Анатолій і цього разу приїхав з подарунками та вручив міському голові картину та книгу про перлину України – Софіївку, що в Умані. І висловив побажання, аби через кілька років Рожище розквітло так само, як і цей знаний дендропарк.

Продовження на 2 сторінці

Початок на 1 сторінці

І відпочили, і добру справу зробили ...

Мартинюк, Людмила Семера, Вікторія Грицюк, Віталій Богомаз, Оксана Брилевська, гурт «Аколада», неперевершений та неймовірно талановитий Олександр Черкашин. Щирими оплесками зустрічали глядачі і спеціальних гостей свята, учасників шоу «Україна має талант» - гурт «Шпилясті кобзарі».

Напевно, не будемо голосливими, якщо скажемо, що найбільше шаленіли рожичани від улюбленого гурту «Корінь Мандрагори». Цей гурт існує менше року, але дуже швидко здобував попу-

Нагороди від міської ради з рук В'ячеслава Поліщука отримали дітки зі шкіл міста, які досягли висот у навчанні. Зокрема, Іванна Книш, Вікторія Кондратюк, Ілля Лемешук, Олександр Тимошук, Ангеліна Клевець, Ніна Глинюк, Богдан Мура, Тетяна Савка, Валентина Роман, Олена Юхимюк, Анна Грицюк, Вікторія Кузавка, Іванна Ляшук, Леонадія Райниш, Станіслав Степанюк. Також колективи БДТ - Зразкові ансамблі танцю «Росинка» і української народної пісні «Яворина», хореографічний ансамбль «Ексклюзив», студія образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва «Художній дивосвіт». Подяку отримав Леонід Козярчук, автор книги «Сторінки історії містечка Рожиче».

Валерій Шварцкоп, член ГО «Рожичанська самооборона м. Рожиче», вручив ордени «Народний герой України» тим, хто побував в самому пеклі війни - Сергію Марчуку, Володимир Кривов'язьку, Олександру Наумику, Миколі Вірному, Миколі Бороді, Олегу Заховайку та Михайлу Пожарському.

До смачного куліша припрошували присутніх вже знайомі та любімі рожичанами козаки. Які не тільки вміють вправно готувати традиційні страви, але й хвацько вихоплювати шаблю та

лярність серед молоді, та й не тільки. Роман Воронка, Василь Закрева, Орест Прокопович, Ігор Літвінюк, Антон Новосад та Паша Веснянка – це ті артисти,

які зібрали біля сцени неймовірну кількість слухачів.

А от посміятися від душі можна було завдяки гуморескам Миколи Репецького.

Окрім цього, присутні могли споглядати захоплюючий бій від лицарського клубу «Янтарні вовки», зробити оригінальне фото на згадку та яскраве тату від майстрів пензля, учасників «Мистецького форпосту».

Призи отримали і учасники конкурсів «Місто моїми очима» від Рожичанської міської ради (1 місце – Роман Паламар (фото «Годинник», 2 місце - Віталій Райхерт (Фото «Паравоз»), 3 місце - Юлія Пташник) та «Лист на небо» від Самооборони (1 місце – Юліанна Марценюк, 2 місце – Микола Репецький та 3 місце - Микола Біліч). День міста пройшов весело і змістовно. Під час

благодійного заходу на пам'ятник «Борцям за волю та Незалежність України рожичани зібрали близько семи тисяч гривень.

Щира вдячність всім працівникам міськради, активістам Самооборони, а особливо, працівникам КП «Дільниця благоустрою міської ради», які пожертвували своїм вихідним днем, аби організувати, а після дійства навести лад на площі.

Ірина Зенц

вправляти із зброєю. Біля них постійно юрилися не тільки діти, а й дорослі чоловіки також.

Своїм співочим талантом, як кажуть, «від Бога», радували присутніх на благодійному заході – Лілія

Люди міста

Війна – така далека і близька

Ще два роки тому, війна для пересічного українця здавалася такою далекою, забутою, незбагненою. Згадували про її нищівне панування хіба що на День Перемоги, коли несли полум'яні тюльпани сивочолим ветеранам, яких щороку ставало все менше і менше...

Та жахливі події, які сколихнули Схід нашої країни, принесли нам нових героїв. Сміливців, які йшли у бій, подекуди не надто вмюючи вправлятися зі зброєю, на противагу добре навченому ворогу. Стояли на українсько-російському кордоні, не знаючи, що чекає наступної хвилини, та що там хвилини – секунди.

Рожиченець Михайло Радчук, простий чоловік, проте з великим та щирим серцем. Працював на меблевій фабриці столяром. Так в житті склалося, що довелося попрацювати і в Росії, міліціонером-кінологом невідомчої охорони, а ще пізніше, майстром лісу. Як то кажуть, українець знає і вміє все.

Військову підготовку під час строкової служби отримав дуже хорошу. В той час їх готували до війни в Афганістані, та видно Бог вберіг Михайла Радчука від тієї страшної війни, їх групу направили в Чехословаччину виконувати миротворчу місію. Хоча тепер, за словами чоловіка він добре розуміє, чому їх там називали їх окупантами.

- Армія зробила мене відповідальнішим, цілеспрямованішим, зрештою, я навчився вправлятися зі зброєю, - говорить Михайло Радчук.

Спочатку Майдан не давав спокою чоловіку - все рвався в столицю. Але дружина була дуже категоричною. Більші «протистояння» в сім'ї почалися після заворушень на Сході, коли до війська покликали перших захисників. Твердо вирішив, якщо піти добровольцем все-таки не вдасться, то як отримає повістку, ховатися не стане. Призвали Михайла Радчука за другою хвилею мобілізації 6 серпня 2014 року. В той день пройшов медогляд, годину на збори і вже о 18 годині поїхав до ОБП «Луцьк - 2». Далі - село Дубровиця Рівненської області, пізніше Переброди – пункт пропуску через державний кордон України на кордоні з Білоруссю. Вивчали маршрути, правові аспекти, основне, на що наголошували – використовувати зброю лише в екстрених випадках.

- На кордонні з Білоруссю я пробув з серпня по січень. А вже 1 березня другу ОБП «Луцьк - 1» до складу якої потрапив і наш герой, відправилася в Курахівку, що на Донечинні.

- Що вразило на Сході? Та, мабуть, нічого. Бо я ж працював в Росії, то специфіку життя росіян знав. Ці люди живуть одним днем. Відразу видно: де мешкають українці, там хата в квітах, город чистий, а де вихідці з Росії, там хата кілками підперта, -

розповідає Михайло Радчук. – Бідові там люди, що й казати...

Спочатку сторонилися наших прикордонників, недовіряли. А згодом і харчі приносили, і добре слово говорили. Та саме страшне, за словами нашого співрозмовника, це те, що там йде дуже потужна психологічна проросійська пропаганда.

- Як не смішно це звучить, але вони насправді вірять в те, що бандерівці п'ють дитячу кров, - розповідає прикордонник. – Приходив до нас чотирнадцятилітній хлопчина, сам із Мар'їнки, допомагав, слухав наші розповіді, так як він говорив, «про іншу Україну», а коли вже зовсім звик до нас, то запитав, чи то правда, що бандерівці кров п'ють. Що тут скажеш?

Батьки лякали дітей українськими солдатами і постійно твердили, що хочуть в Росію, у свою примарну ДНР. Але в той же час не нехтували нашими пенсіями та зарплатами.

- Бувало, на кордоні затримували людей із пачками пропусків, перевозили магазини для автоматів, гроші великими сумами, - каже демобілізований військово-службовець. – Були пропозиції пропустити заборонений вантаж за хорошу винагороду. Але ми ж добре розуміли, куди це все піде і кому це везуть.

Прикордонна служба важка психологічно. Жінки, аби пройти без пропуску, прикривалися грудними дітьми. Проклинали військових та звинувачували, що вони воюють за Порошенка та Яценюка. Намагалися кордон перейти в недозволених місцях. Був випадок, коли Михайло Радчук врятував жінку з дітьми від неминучої смерті. Адже, зробила б вона лише крок – і зачепила б розтяжку...

Прикро було нашим солдатам, за словами співрозмовника, що представники місії ОБСЄ вели себе досить часто зухвало, а на кордоні і взагалі для них «зелений коридор», як їхали, так і поїхали. А хто в машині, кого повезли чи що, про це годі й гадати. Перевіряючи майори приїздили тільки тоді, коли «сонечко блисне», а коли болото, дощ чи сніг, їх в зону АТО і «пряником не заманиш». Проте, зазвичай, вони першими отримували звання учасника бойових дій. А таким, як Михайло Радчук, доводиться ще й після демобілізації по кілька місяців чекати на заслужену посвідку та пільги.

Бували перепади з харчуванням, але тут приходили на допомогу рідні та близькі, місцеві волонтери. А особливо, Михайло Радчук вдячний за продуктові та речові посилки профспілки викладачів Рожиченського коледжу ЛНУВМ та БТ ім С.Гжицького.

- Головне на війні, не вживати спиртного та працювати командою, тоді все буде добре, - стверджує Михайло Радчук. – Командувати має той, хто це вміє робити. І тут немає значення, скільки зірочок на плечах. Бувало всякого, але якщо прийдеться, то знову піду.

Почувши завершальні слова, дружина Надія лише зітхнула: «Тож треба таким патріотом вродитися, для нього Україна – перш за все, ще б всі так думали про неї, як він, то б і жили ми краще...».

- А як інакше, ото маю дві Надії і мушу думати про їх майбутнє, - посміхається чоловік та бере на руки шестирічну донечку Надійку.

На згадку про далекий Донбас, але недалеко війну (бо ще й досі чує отой гул та стогін землі від вибухів, - авт.), в кімнаті у солдата висить український прапор. Тут і зазнімкували його із донечкою - тією надією на світле та радісне майбутнє.

Ірина Зенц

Знай наших

Леонід Козярчук презентував книгу про Рожиче у книгозбірнях міста

16 червня в приміщенні Рожиченської районної бібліотеки для дорослих, а 17 – у дитячій книгозбірні відбулися особливі зустрічі. Автор книги «Сторінки історії містечка Рожиче» Леонід Козярчук презентував своє творіння рожичанам.

Леонід Леонідович - конструктор надлегких літальних апаратів з села Єлизаветин. Вже видав у світ дев'ять книг з авіації. Та, окрім улюбленої справи, ще з дитинства вивчав історію та захоплювався краєзнавством. Любив послухати розповіді батьків про родинне дерево, записував свідчення очевидців про відомі події, що відбувались на теренах Єлизаветина та довколишніх сіл.

Як зазначив автор, остаточною поштовхом до написання книги стали події Помаранчевої революції. Збирати «по краплинах» матеріал розпочав ще у 2006 році. А от активно працював над створенням книги близько п'яти років. Довелося посидіти не тільки в бібліотеках України, а й Польщі, аби накопичити відповідну кількість історично-краєзнавчих відомостей, пов'язаних із райцентром та навколишніми селами.

Як бачимо, копітка праця Леоніда Козярчука увінчалася шаленим успіхом - книга стала неоціненним надбанням жителів Рожича та Рожиченського району.

Перший тираж складає всього 15 примірників. Видати книгу в м'якій обкладинці, але на якісному глянцевому папері допомогло рожиченське підприємство «Цунамі». Книги автор подарував школам і бібліотеці.

Міський голова В'ячеслав Поліщук пообіцяв авторові сприяти у виході другого тиражу книги більшим накладом. «Краєзнавче дослідження дійсно важливе й особливе, оскільки до сих пір віхи життя Рожича ніхто так ґрунтовно не вивчав і не публікував в ілюстрованому старими фотографіями форматі», - зауважив В'ячеслав Анатолійович.

Перш ніж розповісти про своє дітище, Леонід Козярчук наголошує, що події в книзі викладені аполітично. Все основане лише на документах за відсутністю будь-яких домислів.

«Рожиче, як і район у цілому, відзначається справді захоплюючою історією. Містечко опинилось у вирі історичних подій у 1322 році. Із тих пір історія не оминала Рожиче своєю увагою. Бували тут війська Богдана Хмельницького в час національно-визвольної боротьби, стояло шведське військо на чолі зі своїм королем під час Північної війни, через містечко проходив Брусиловський прорив у Першу світову, гриміла тут і Друга світова війна», - розповідає автор книги про Рожиченський край.

«Сторінки історії містечка Рожиче» - це не тільки широкий джерелознавчий матеріал, а й цікаві старі світлини, фрагменти історичних документів, оповіді свідків тих років. Події, які вирували на нашій землі, переплетені з описами про релігійні споруди, замальовками про побут та життя українських людей в сусідстві з німецькими, єврейськими та польськими громадами. Говориться про ОУН та розстріл українців у Луцькій тюрмі, про «совєтів» та діяльність УПА і багато іншого цікавого та неймовірного.

Книга побачила світ у видавництві «Вежа-Друк».

Багато запитань було у присутніх, але ще більше вдячних слів. І, як зазначила голова Рожиченської районної організації Союзу українців Марія Рейкіна, «в нашому районі є близько восьми істориків, але книгу про Рожиченський край написав авіа-конструктор. Це, видно, Бог допоміг... І так символічно, що вона побачила життя саме в рік 25-ої річниці Незалежності України. Я вважаю, що вона має бути в домі кожного рожиченця і стояти поруч з Біблією та «Кобзарем».

Ірина Зенц

В нашому місті існує ряд проблем і одна із них – стихійна торгівля в сквері Богдана Хмельницького.

Прикро, що люди не розуміють, що така торгівля – це не тільки неестетичний вигляд міста, це, перш за все, в спекотну пору року загроза здоров'ю та життю рожичан. Що найперше, небезпека криється у тому, що продавці реалізують продукцію просто сидячи на бордюрі. Крок назад і можна опинитися під колесами автомобіля. Хто відповідатиме за травми?

М'ясне, молочне, фрукти, овочі... Все це лежить просто на землі.

І ми це купуємо. Тим самим спонукаємо продавців знову і знову продавати на стихійному ринку.

Нагадаємо, що «невдале» придбання харчових продуктів на стихійних ринках – це шлях до харчового отруєння та недешевого і довготривалого лікування. Якщо людина отруїться такими продуктами харчування, довести цей факт буде не можливо, бо немає суб'єкта, якому можна пред'явити звинувачення.

Звісно, кожен знає, що продукти в бабусі з села і смачніші, і корисніші. Але лише тоді, коли продаються подалі від зовнішніх збудників хвороби.

Основна причина, чому стихійники не хочуть торгувати на ринку, пов'язана з тим, що на дорозі можна розкласти поруч усе, що привіз з дому, будь то сир, м'ясо чи овочі. І на території ринку їм доведеться розриватися між трьома прилавками: в м'ясному, молочному та овочевому павільйонах.

Рожичани, не стійте осторонь проблеми, яка стосується нас усіх. Якщо кожен проводитиме бесіди із стихійниками, запевнить улюблену бабусю-продавчину, що неодмінно знайдете її в павільйоні – наше місто стане кращим! Ми станемо кращими і здоровішими!

Новини з сесії Восьма сесія міської ради

9 червня відбулася восьма сесія Рожиченської міської ради. На порядку денному, запропонованому до розгляду депутатам – 19 питань.

На початку сесії до народних обранців звернулися голова Рожиченської районної організації Союзу українок Марія Рейкіна та правозахисник Марія Власюк. Громадські активістки закликали депутатів активно займатися проблемами міста, зустрічатися із виборцями та перш за все любити своє місто.

На черговій сесії міської ради депутати затвердили план роботи міської ради на II півріччя 2016 року та внесли зміни до міського бюджету. Відповідно до сесії обласної ради від 19 квітня 2016 року №5/8 «Про виділення субвенції з обласного бюджету місцевим бюджетам на виконання природоохоронних заходів та рішення сесії районної ради від 03.06.2016 року збільшується дохідна частина міського бюджету за рахунок іншої субвенції на суму 775 тисяч гривень.

На цю ж суму збільшується фінансування і видаткової частини міського бюджету «Інша діяльність у сфері охорони навколишнього природного середовища» на виконання робіт по реконструкції каналізаційних мереж від будинків по вулиці Гагаріна.

Проте, ця сума надійде на рахунок міської ради порційними платежами. Остаточний перерахунок відбудеться в серпні. Тож до робіт можна буде приступити з вересня.

Цього дня було прийнято рішення передати на баланс КП «Дільниця благоустрою Рожиченської міської ради» матеріальні цінності (паркові лавки), отримані від ПАТ «Уманьферммаш, як благодійну допомогу, на суму 40 383,33 (сорок тисяч триста вісімдесят три гривні 33 коп, без ПДВ).

Задля забезпечення своєчасної підготовки і стабільного функціонування житлово-комунальних господарств міста та соціально-культурних об'єктів до роботи в осінньо-зимовий період, міська рада затвердила заходи по підготовці житлово-комунальних підприємств міста до роботи в осінньо-зимовий період 2016-2017 років.

Та найбільше цього дня депутати дискутували щодо питання про поновлення договорів на оренду водних об'єктів.

Народні обранці розглянули заяву про поновлення договору оренди водного об'єкта (площа водного дзеркала – 0,2462 га) гр. Осадчого І. В. для розведення та вилову риби терміном до 10 квітня 2055 р. Проте депутати термін оренди значно скоротили – до 2021 року.

А ось заява гр. Дмитрука П. М. щодо договору оренди водного об'єкта (площа водного дзеркала – 2,5520 га) обговорювалася депутатами дуже емоційно. Врешті-решт, думки народних обранців розділилися таким чином: дев'ять чоловік проголосували «за» надання в оренду гр. Дмитруку, 7 «проти» та 7 «утрималися». Тож договір не продовжили.

Одногослоно підтримали обранці громади і проект рішення про затвердження Положення про зміст, опис та порядок використання символіки (прапора та герба) міста Рожиче.

Розглянулися на сесії і ряд земельних питань.

Оголошення

Повідомлення про початок процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості у проекті містобудівної документації «Детальний план території по вул. 24 Серпня, 8а №А-2 в м. Рожиче Волинської області для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд».

Детальний план території по вул. 24 Серпня, 8а №А-2 в м. Рожиче Волинської області розроблено з метою визначення всіх планувальних обмежень використання території згідно з державними будівельними і санітарно-гігієнічними нормами та з метою визначення параметрів забудови земельної ділянки.

Склад та зміст проекту:

1. Пояснювальна записка.

2. Вихідні дані, додатки.

Основні техніко-економічні показники:

В проекті опрацьовано планувальне рішення використання та забудови території, охопленої детальним планом території, розроблені проектні пропозиції щодо розміщення на проектованій земельній ділянці житлового будинку.

Замовник містобудівної документації: Рожиченська міська рада.

Розробник містобудівної документації: ПП «КОНСТАНТ-ПРОЕКТ».

Підстава для розроблення містобудівної документації:

Рішення Рожиченської міської ради від 27.04.2016 року № 7/17.

З детальним планом території можна ознайомитися в приміщенні Рожиченської міської ради за адресою: м. Рожиче, вул. Незалежності, 60 протягом одного місяця з дня оприлюднення повідомлення.

Відповідальний за організацію розгляду пропозицій - заступник міського голови Поліщук В.О.

Подання та прийом пропозицій здійснюється протягом одного місяця з дня оприлюднення повідомлення. Розгляд пропозицій здійснюється в місячний строк з дня їх подання.

Рожичан вчили, як створювати ОСББ

З метою роз'яснення та реалізації положень Закону України «Про особливості здійснення права власності у багато-квартирному будинку» в РД «Просвіта» пройшов навчальний семінар «Зміни на ринку ЖКГ, ОСББ, енергоефективність та інші питання».

Навчання проводив експерт у Волинській області Проекту «Енерго-ефективність у житловому

секторі України» Петро Лавренюк. Участь у семінарі взяли представники міської ради та Рожиченського підприємства житлово-комунального господарства. Присутні рожичани мали можливість отримати вичерпні відповіді на поставлені запитання.

Більше про зустріч читайте на офіційному сайті Рожиченської міської ради.

З метою поліпшення санітарного стану та благоустрою міста, Рожиченська міська рада, оголошувала конкурс «Двір зразкового порядку». Комісія, створена з числа працівників виконкому міської ради, депутатів міської ради та представників КП «Дільниця благоустрою», визначили переможців, ними стали: Петро Долінчук (вул. Промислова, 121), Сергій Новосад (пров. Жуковського, 2), Віталій Дорман (вул. Гранична, 35), Вадим Гусар (вул. Селянська, 10) та Віктор Присяжнюк (вул. Ювілейна, 15).

Просимо допомоги!

Біда спіткала одну рожиченську родину. В сім'ї Ігоря Любашевського та Тетяни Шевчук сталося горе: маленький синочок, якому 24 липня виповниться лише 3 роки, втратив слух. Батьки Дениска обходили безліч лікарів, шукали допомоги скрізь, де тільки можна. Привела їх доля і до столиці.

В Інституті отоларингології імені професора О. С. Коломійченка хлопчику поставили страшний діагноз: двостороння сенсоневральна глухота IV стадії. Нині батьки оформляють інвалідність, аби стати на чергу на операцію, яка вартуватиме 30 тис. євро.

З миру по нитці – бідному сорочка, копійка до копійки – це вже частина необхідної для оплати слухового апарата суми.

Кошти для Дениска Любашевського можна перерахувати на рахунок в Приватбанку 4149 4978 6842 3460, МФО 305299, КОД ЄДРПОУ 14360570

Контактні номери телефонів: мама, Тетяна Григорівна - 0938222093;

тата, Ігор Миколайович - 0936322127;

тітка, Ірина Йосипівна - 0936687638 та 0994451464.